

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของการนำเข้าสินค้าเพื่ออุปโภคบริโภค การนำเข้าวัตถุดิบรวมถึงสินค้าขั้นกลาง และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย โดยเป็นการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ 3 ตัว คือ การนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภค การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย จากฐานข้อมูลออนไลน์ของธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ.2541-2552 รวมทั้งสิ้น 12 ปี (48 ไตรมาส)

ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษายออกเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกคือ การทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลาหรือยูนิทรูท เพื่อนำมาพิจารณาว่าข้อมูล การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย ที่นำมาศึกษานั้นเป็นข้อมูลที่มีลักษณะนิ่ง หรือ เป็นข้อมูลที่มีลักษณะไม่นิ่ง เมื่อทราบว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่งแล้วจึงจะนำมาศึกษาในส่วนต่อมา คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วย Cointegration เพื่อทราบว่าตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในระยะยาวหรือไม่ เมื่อพบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวแล้ว จึงจะนำมาศึกษาในส่วนต่อไป คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้นด้วย Error Correction Mechanism (ECM) เพื่อพิจารณาถึงการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ

ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลหรือยูนิทรูท ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller Test(ADF) ของข้อมูลการนำเข้าและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย จากผลการทดสอบพบว่า ข้อมูลการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ สามารถนำไปทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระยะยาวและการปรับตัวในระยะสั้นต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว Cointegration พบว่า การนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภค กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว ทั้งในกรณี การนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภค ตัวแปรอิสระและ ในกรณีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นตัวแปรตาม และกรณีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นตัวแปรอิสระและการนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภคเป็นตัวแปรตาม จึงมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวแบบสองทิศทาง

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว Cointegration ของการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวเช่นกัน ทั้งในกรณีการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง ตัวแปรอิสระและ ในกรณีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย เป็นตัวแปรตาม และกรณี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นตัวแปรอิสระและ การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง เป็นตัวแปรตาม จึงมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวแบบสองทิศทาง

การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้นด้วย Error Correction Mechanism (ECM) ในกรณีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นตัวแปรตาม และการนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภคเป็นตัวแปรอิสระ พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย มีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว ส่วนในกรณีที่ การนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภค เป็นตัวแปรตาม และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย เป็นตัวแปรอิสระ พบว่าการนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภคมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว

ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นตัวแปรตาม และการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง เป็นตัวแปรอิสระ พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย จะมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว ส่วนในกรณีที่การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางเป็นตัวแปรตาม และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย เป็นตัวแปรอิสระ พบว่าการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวเช่นกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผลด้วย Granger Causality Test พบว่า การนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภคเป็นสาเหตุของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นสาเหตุของการนำเข้าเพื่ออุปโภคบริโภค นั่นคือผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลมีความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง ส่วนการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางเป็นสาเหตุของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเป็นสาเหตุของการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง นั่นคือผลการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลมีความสัมพันธ์แบบสองทิศทางเช่นกัน

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูล การนำเข้าของไทย และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นรายไตรมาส จำนวน 48 ไตรมาส ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป ทำให้มีข้อจำกัดในการหาช่วงเวลาที่เหมาะสม และอาจไม่ได้ครอบคลุมถึงเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเปลี่ยนข้อมูลเป็นแบบอื่นๆ เช่น รายเดือน หรือรายปี เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ใช้ข้อมูลรายไตรมาส

2) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การนำเข้าและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในวิธีการแบบอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น การใช้วิธีการแบบ Johansen และเปรียบเทียบผลที่ได้เพื่อให้ผลของการศึกษามีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ผลการศึกษามีความเชื่อถืออีกด้วย